

Written by - முருகப்பதி -

Monday, 09 July 2018 21:48 - Last Updated Wednesday, 01 August 2018 21:17

"தமிழ் என்பது ஒரு மொழியின் பெயர். முஸ்லிம் என்பது ஒரு மதத்தவரின் பெயர். தமிழதை தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் அனைவரும் மொழிவாரியாக நோக்கின் தமிழரே. எனவே தமிழரின் பெயரை மொழிவாரியாக மட்டும் உபயோகப்படுத்துதினால் தமிழதை தாய்மொழியாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள் மட்டும்ல்ல அம்மொழியதை தாய்மொழியாகக் கொண்ட அனைவரும் தேமிழராகின்றனர். அதேபோன்று இஸ்லாத்தையை பின்பற்றும் எவ்வினத்தவராயினும் அவர்கள் முஸ்லிம்களே. ஆகவே, தமிழரின் பெயர் எவ்வாறு ஒரு தனிப்பட்ட இனத்தவருக்குமட்டும் சொந்தமான பெயராக இருக்க முடியாதோ அதேபோன்று முஸ்லிம் என்பதும் ஒரு தனிப்பட்ட இனத்தவரின் பெயராக இருக்க முடியாது." என்று கடந்த ஞாயிறன்று மலெபனில் நடபெற்ற 'தமிழ் - முஸ்லிம் இனங்கள்க்கிடையிலான நல்லிணக்கத்தில் எழுத்தாளர்களின் வகிபாகம்' என்னும் தலபையில் உரையாற்றிய கலாநிதி அமீர் அலி தெரிவித்தார்.

அவுஸ்திரலேயத் தமிழ் இலக்கிய கலசைச்சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் அதன் தலவைத் திரு. சங்கர சூப்பிரமணியன் தலமையில் மலெபன், வரேமண்தற்கு சமீக இல்லத்தில் கடந்த ஞாயிறன்று மாலநடபெற்ற கருத்தாடல்களம், சங்கத்தின் நிதிச்செயலாளர் திரு. லெ. முருகப்பதியின் வரவறே புரையுடன் ஆரம்பமாகியது.

மறேகு அவுஸ்திரலேயா மரேடொக்பல்கலகைக் கழகத்தின் பொருளியற் துறவை விரிவுரையாளரும் எழுத்தாளரும் ஆய்வாளருமான கலாநிதி அமீர் அலி, தொடர்ந்தும் பசேுகையில், "ஒரு திராவிடரோ சிங்களவரோ சீனரோ இஸ்லாத்ததை தழுவிவிட்டால், அவர்தன்னமெஸ்லிமென்று அழபைபதில் எந்தத் தயக்கமும் காட்டுவதில்லை. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இச்சிக்கல் ஏன் தெளிவடையாமல் ஒரு தீராத பிரச்சினையாகவும் நல்லிணக்கத்தகைக் குலபைப்தொன்றாகவும் தமிழ்மொழியதை தாய்மொழியாகக் கொண்டவரிடையே இன்றுவரை நிலதை திருக்கின்றது?"

தமிழ்ப்பசேும் மக்கள் என்றபோர்வகைக்குள் முஸ்லிம்களை உள்ளடக்கியமலை ஓர் அரசியல் உபாயமென்றி அடிப்படைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் ஒரு வழியல்ல. நல்லிணக்கம் தமிழுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும்மிடையிலா? தமிழரின் இனத்துக்கும்

Written by - மூர்குப்பிபதி -

Monday, 09 July 2018 21:48 - Last Updated Wednesday, 01 August 2018 21:17

முஸ்லிம்களாகக் குமிடையிலா? எனப் பதனை ஆராயின், தமிழகக் குமம்
முஸ்லிம்களாகக் குமிடையில் நல்லிணக்கம் அன்றுமிருந்தது, இன்றுமிருக்கிறது,
இன்றுமிருக்கும்.

ஆனால், இந்த நல்லிணக்கம் எந்த அளவுக்கு ஆழமானது என்பதிலும் ஒரு
தள்ளிவிடலாமல் இருக்கிறது. இன்று இலங்கையின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும்
மட்டுமின்றி சிங்களப் பகுதிகளாகக் குள் வாழும் முஸ்லிம்களும் தமிழையே
தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ளமையையும், அம் முஸ்லிம்களின் மத்தியிலிருந்து
அற்புதமான பல தமிழிலக்கியப் படப்புகள் ஆண்டுதோறும் வளிவந்து
கொண்டிருப்பதையும், மலேயம் அவர்களின் மார்க்கச் சொற்பொழிவுகளில்லாம் தமிழ்
மொழியிலேயே பள்ளிவாசல்களில் நடப்பெறுகின்றன என்பதையும் நோக்குகையில்
தமிழகக் குமம் முஸ்லிம்களாகக் கும இடையே உள்ள நல்லிணக்கம் காலத்தையும்
வன்றதொன்று என்பதை மறுக்க முடியாது.

கல்வி மந்திரியாக இருந்த பதியுத்தீன் மஹ்மூத் அவர்கள் மட்டக்களப்பில் ஒரு பொது
மேடையில் உரையாற்றியபோது அங்கு குழுமியிருந்த இந்து, கிறிஸ்தவத் தமிழர்களின்
நோக்கி, "நீங்கள் இரண்டு மாகாணங்களில் தமிழை வளர்க்கிறீர்கள், நாங்களோ
ஒன்பது மாகாணங்களிலும் வளர்க்கிறோம்" என்று பெருமையுடன் பசியதனை நான்
கேட்டேன். அதுமட்டுமன்றி, இன்றும் கூட ஒரு தனிச் சிங்களக் கிராமத்திலே ஒரு
தமிழ்ப் பத்திரிகையைப் புத்தகத்தையே பலரும் கேட்கும்படியாக ஒருவர் குரலழைப்பி
வாசிப்பாராயின் அவர் ஒரு முஸ்லிமாகத் தான் இருப்பார். இவ்வாறு தமிழ் மொழியுடன்
இரண்டறக் கலந்து வாழும் இம் முஸ்லிம்கள் ஏன் தம்மை மொழிவாரியாகவணும்
தமிழரின் அழைப்பைத் தயங்குகின்றனர்? இது ஒரு புதிதாகத் தோன்றவில்லையா?

இந் நல்லிணக்கத்தை வளர்க்க மதஸ் தாபனங்கள், அதாவது கோயில்களும் மசூதிகளும்,
அவற்றில் பணியாற்றும் மதப்போதகர்களும், அவற்றைப் பராமரிக்கும் நிர்வாகிகளும்
பிரதான பாகத்தை வகிக்கின்றனர் என்பதை மறுக்க முடியாது. எழுத்தாளர்களாகக் குமம்
மதஸ் தாபனங்களாகக் குமிடையே நெருங்கிய உறவு ஏற்படவேண்டியுள்ளது. வாசகர்கள்
விரைவாகக் குறைந்துகொண்டு செல்லும் ஒரு சமூகத்தில் கருத்துகளும்
வார்த்தைகளும் செவிவழியாகவே பொதுமக்களைச் சன்னிடையவண்டிய ஒரு சமூகம்
உருவாகியுள்ளது. முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை வாராந்தம் வளித்தோறும்
மசூதியிலே நடப்பெறும் பிரச்சன்கம் மிகமுகக் கியமான ஒரு நிகழ்வு.

